

Sygn. akt. IV Ka 1073/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Grzegorz Szepelak (spr.)

Sędziowie SSO Aleksander Ostrowski

(...) del do SO Piotr Wylegalski

Protokolant Jowita Sierańska

przy udziale Czesława Twardowskiego Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2013r.

sprawy **R. J.**

oskarżonego z art. 288 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Trzebnicy

z dnia 23 lipca 2013 r. sygn. akt II K 351/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) **w jego części wstępnej, z opisu czynu eliminuje zwrot „...na szkodę stowarzyszenia aktywni lokalnie z siedzibą w m. (...) a, reprezentowanego przez K. S...”,**

b) **w pkt III jego części dyspozytywnej na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Gminy T. obowiązek naprawienia szkody w kwocie (...) (trzy tysiące dziewięćset trzydzieści sześć) złotych;**

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz radcy prawnego A. G. kwotę 420 (czteryście dwadzieścia) złotych, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

J. J. oskarżony został o to, że: w nocy z dn. 15/16 lutego 2013r., przy wjeździe do m. T., gm. T., dokonał zniszczenia poprzez podpalenie drewnianego (...) ustawionego przed wjazdem do m. T., powodując straty wartości 3936 złotych, na szkodę stowarzyszenia aktywni lokalnie z siedzibą w m. (...) a, reprezentowanego przez K. S. na szkodę Gminy T. ul. (...);

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

Sąd Rejonowy w Trzebnicy, wyrokiem z dnia 23 lipca 2013 roku, sygn. akt II K 351/13:

I. uznał oskarżonego **R. J.** za winnego popełnienia opisanego wyżej czynu i za to na podstawie art. 288 § 1kk wymierzył mu karę **1(jednego) roku** pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 2kk, art. 73 § 2kk wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 (trzech) lat próby i oddał go pod dozór kuratora sądowego;

III. na podstawie art. 72 § 2 kk zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę solidarną na rzecz pokrzywdzonych Gminy T. i Stowarzyszenia (...) z siedzibą (...) a kwoty (...),00 (trzy tysiące dziewięćset trzydzieści sześć) zł w terminie 2 (dwóch) lat od uprawomocnienia się wyroku;

IV. na podstawie art. 624 § 1 kpk i art.17 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Powyższy wyrok zaskarżył, w części odnoszącej się do orzeczenia zawartego w pkt III, pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego – Gminy T., zarzucając naruszenie przepisu prawa materialnego tj. art. 46 k.k. oraz art. 72 §2 k.k. polegające na nieuprawnionym orzeczeniu obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych jako terminowego środka probacyjnego zamiast zawnioskowanego przez oskarżyciela posiłkowego środka karnego naprawienia szkody, którego wymagalność powstaje z chwilą uprawomocnienia się wyroku i w konsekwencji bezzasadnym określeniu terminu wykonaniu obowiązku naprawienia szkody na 2 lata od uprawomocnienia się wyroku (cytat dosłowny z apelacji).

Tak formułując zarzut, autor apelacji wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie w pkt III zaskarżonego wyroku terminu wykonania nałożonego obowiązku naprawienia szkody i orzeczenie go na podstawie art. 46 k.k.;

względnie:

o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez skrócenie terminu naprawienia szkody przez oskarżonego do 1 miesiąca od daty prawomocności wyroku.

2. zasądzenie na rzecz oskarżyciela posiłkowego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja jest zasadna. Jak słusznie podnosi bowiem autor apelacji, pismem z dnia 23 lipca 2013 roku, pełnomocnik pokrzywdzonego wniósł o nałożenie na oskarżonego przez Sąd Rejonowy, obowiązku naprawienia szkody, bez odraczania wykonania tego zobowiązania w czasie (k.65). Wprawdzie pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego wskazać winien jednoznacznie, iż domaga się wydania rozstrzygnięcia w trybie art.46§1kk, a więc orzeczenia o środku karnym, wskazując ten przepis kodeksu karnego, tak by uniknąć wątpliwości co do jego akceptacji na skazanie sprawcy bez przeprowadzania rozprawy (czego nie uczynił), co jednak nie zwalniało Sądu I Instancji od obligatoryjnego orzeczenia tego środka (na wniosek pokrzywdzonego sąd orzeka – art.46§1kk). Wyrok – w zakresie zaskarżonego przez autora apelacji pkt III jego części dyspozytywnej – podlegał przy tym stosownej weryfikacji z urzędu (podobnie jak w zakresie opisu czynu w jego części wstępnej) albowiem oskarżony działał wyłącznie na szkodę Gminy T., co ewidentnie wynika z pisma Burmistrza tej gminy z dnia 17 kwietnia 2013 roku (k.36).

Już tylko na marginesie wskazać należy na niewłaściwe (zresztą błędne) i dość kuriozalne określenie, w akcie oskarżenia i w części wstępnej zaskarżonego wyroku rzekomego, drugiego podmiotu, pokrzywdzonego przestępstwem

– „...reprezentowanego przez K. S.”, co znalazło akceptację prokuratora (k.47) i bezkrytycznie przyjęte zostało przez Sąd Rejonowy (k.72).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok, zwalniając oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.